

Fröken Celestine Christiansson ses här tillsammans med apan Toto och hunden Jambo.

MOROTSSAFT BETALAR TRELLEBORGSFLICKAS ANDRA RESA I AFRIKA

— Mina vildaste drömmar om Afrika överträffades av verkligheten, säger fröken Celestine Christiansson, trelleborgsflicka men numera bosatt utanför Borås. Resan var fascinerande men farlig, många gånger mycket farlig, fortsätter hon. Tillsammans med sin fästman, storviltfilmaren Sigvard Berggren, förbereder hon nu sin andra resa till "törstens, vanvettets och den oändliga ödslighetens land".

Denna gång har man för avsikt att förutom en del beställda filmer om ökenomaderna hinna med att göra en film vid Afrikas kust mot Indiska oceanen. Det är den fantastiska undervattensvärlden, där reven består av lävaformationer beklädda av korall, som skall förevigas.

Resan görs i en specialutrustad stationsvagn. Kanontorn för kamerorna, ljudupptagningsaggregrat och en del andra tekniska attiraljer hör till utrustningen liksom naturligtvis färskvattenstank och campinggrejor.

Den här gången gäller det inte bara storviltet, utan även en film om Egypten och, framförallt, en film om Nilen från källorna till Medelhavet. Det betyder att de får följa världens längsta flod från de områden söder om Ekvatorn, där den rinner upp genom de viltrikaste delarna av Afrika, genom savann-, djungel- och ökenområden. Färden går också ner genom det som nu är världens brännpunkt, Mellerta Östern.

Elefanterna farligast

Kontakten med det vilda Afrika är alls inte ofarlig. Fröken Christiansson säger sig inte vara vidare förtjust i de intima sammanträffande med vilda djur, som fästmannen har till hobby att filma.

I filmen "Tropiska Afrika" som under det nu gångna läsåret har visats i skolorna, har man kommit noshörningar så nära, att det främre hornet bara är någon decimeter från bilen. Lejonen hyser inte fröken Christiansson någon större fruktan för. Lejon i frihet är bland det slöaste som finns, säger hon. Däremot ryggar hon tillbaka för elefanterna. Under förra resan hade paret en del upplevelser som de inte gärna ser upprepas.

Hur som helst gör vi resan på grund av äventyrslystnad, säger fröken Christiansson till sist. Det låter kanske konstigt men på vintrarna försörjer vi oss och ekonomiserar resorna genom att pressa och sälja morotsaft åt folket i knallebygd.

Luckson.